Hịch tướng sĩ thờ kỳ 21

Ta cùng các ngươi
Sinh ra phải thời bao cấp
Lớn lên gặp buổi thị trường.
Trông thấy:
Mỹ phóng Con thoi lên vũ trụ chín tầng
Nga lặn tàu ngầm xuống đại dương nghìn thước
Nhật đưa rô bốt na nô vào thám hiểm lòng người
Scôtlen dùng công nghệ gen chỉ ra cừu nhân tạo.
Thật khác nào:
Đem cổ tích mà biến thành hiện thực
Dùng đầu óc con người mà thay đổi thiên nhiên!
Ta thường tới bữa quên ăn, nửa đêm vỗ gối, ruột đau như cắt, nước mắt đầm đìa
Chỉ giận chưa thể đuổi kịp nước Nga, vượt qua nước Mỹ, mà vẫn chỉ hơn Lào, hao hao Băng la đét.
Dẫu cho trăm thân này phơi trên sao Hỏa, nghìn xác này bọc trong tàu ngầm nguyên tử, ta cũng cam lòng.
Các ngươi ơi cùng ta,
Học vị đã cao, học hàm không thấp
Ăn thì chọn cá nước, chim trời
Mặc thì lựa May Mười, Việt Tiến
Chức nhỏ thì ta… quy hoạch
Lương ít thì có lộc nhiều.
Đi bộ A tít, Cam ry
Hàng không Elai, Xi pic.
Vào hội thảo thì cùng nhau tranh luận
Lúc tiệc tùng thì cùng nhau “dô dô”.
Lại còn đãi sỹ chiêu hiền
Giáo sư, tiến sỹ, thạc sỹ, cử nhân, ai cũng có phần, không nhiều thì ít.
Lại còn chính sách khuyến khoa
Doanh nghiệp, giáo viên, trí thức, nông dân nhận cúp, nhận bằng còn thêm tiền thưởng.
Thật là so với:

Thời Tam quốc bên Tàu, Lưu Bị đãi Khổng Minh,
Buổi hiện đại bên Nga, Pu tin dùng Mét vê đép,
Ta nào có kém gì?
Thế mà, nay các ngươi:
Nhìn khoa học chậm tiến mà không biết lo
Thấy công nghệ thụt lùi mà không biết thẹn
Giáo sư ư? Biết "Thắn đèn" chuyển nhà mà chẳng chạnh lòng
Tiến sỹ a? Nghe "Hai lúa" chế tạo máy bay sao không tự ái?
Có người lấy nhậu nhẹt làm vui
Có kẻ lấy bạc cờ làm thích
Ham mát xa giảng nghiện "u ét đê"
Ghét ngoại ngữ như chán phòng thí nghiệm
Chỉ lo kiếm dự án đề mánh mánh mung mung
Không thích chọn đề tài mà nghiên nghiên cứu cứu
Ra nước ngoài toàn muốn đi chơi
Vào hội thảo chỉ lo ngủ gật
Bệnh háo danh lây tựa vi rút com pu tơ
Dịch thành tích nhiễm như cúm gà H5N1
Mua bằng giả đề tiến sỹ, tiến sy
Đạo văn người mà giáo sư, giáo sãi.
Thế hỏi học hành như rứa, bằng cấp như rứa, thì mần răng hiếu được chuyện na niếc na nô?
Lại còn nhân cách đến vậy, đạo đức đến vậy, thì có ham gì bút bút nghiên nghiên.
Cho nên:
"Tạp chí hay" mà bán chẳng ai mua
"Công nghệ tốt" mà không người áp dụng.
Đề tài đóng gáy cứng, chữ vàng, mọt kêu trong tủ sắt
Mô hình xây tường gạch, biển xanh, chó ị giữa đồng hoang.
Hội nhập chi, mà ngoại ngữ khi điếc, khi câm?
Toàn cầu chi, mà kiến thức khi mờ, khi tỏ?
Hiện đại hóa ư? vẫn bám đít con trâu
Công nghiệp hóa ư? toàn bán thô khoáng sản
Biển bạc ở đâu, đề Vi na shin nọi nọi chìm chìm?
Rừng vàng ở đâu, khi bô xít đen đen đỏ đỏ?
Thật là:
"Dân gần trăm triệu ai người lớn

Nước bn nghìn năm vn tr con”!
Nay nước ta:
Đi mới đã lâu, hội nhập đã sâu
Nội lực cũng nhiu, đu tư cũng mạnh
Khu vực có hòa bình, nước ta càng n định
Nhân tâm giàu nhiệt huyt, pháp luật rộng hành lang
Thách thức không ít, nhưng cơ hội là vàng!
Ch e:
Bệnh háo danh không mua ni trí khôn
Dịch thành tích chng làm nên thương hiệu.
Gii mánh mung không lừa ni đi tác nước ngoài
Tài cờ bạc không địch ni hc cơ quc t.
Cặp chân dài mà nghiêng ng giáo sư
Phong bì mng cũng đo điên tin sỹ.
Hỡi ôi,
Bin bạc rừng vàng, mà nghìn năm vn mang ách đói nghèo
Tài gii thông minh, mà vạn kip chưa thoát vòng lạc hậu.
Nay ta bo thật các ngươi:
Nên ly việc đặt mi la dưới ngòi pháo làm nguy;
Nên ly điu đ nghìn cân treo sợi tóc làm sợ
Phi xem đói nghèo là ni nhục quc gia
Phi ly lạc hậu là ni đau thời đại
Mà lo học tập chuyên môn
Mà lo luyện rèn nhân cách
Xê mi na khách đn như mưa
Vào thư viện người đông như hội
Già mu mực phanh thây Gan ruột, Tôn Tht Tùng chc c trung đoàn
Tr xông pha m thịt B đ, Ngô Bo Châu cũng dăm đại đội
Được th thì:
Kim gii “Phiu” cũng chng khó gì
Đoạt Nô ben không là chuyện lạ
Không ch các ngươi m mặt m mày, lên Lơ xút, xung Rôn roi
Mà dân ta cũng hưng sn, hưng tâm, vào Vi la, ra Rì sọt.
Chng những tông miu ta được hương khói nghìn thu
Mà t tiên các ngươi cũng được bn mùa thờ cúng,
Chng những thân ta kip này tha chí,

Mà đ□n các ngươi, trăm đời sau còn đ□ ti□ng thơm.
Ch□ng những tên tu□i ta không h□ mai một,
Mà thương hiệu các ngươi cũng s□ sách lưu truy□n.
Trí tuệ Việt Nam thành danh, thành ti□ng
Đ□t nước Việt Nam hóa h□, hóa r□ng
Lúc b□y giờ các ngươi không mu□n nhận huân chương, ph□ng có được không?
Nay ta chọn lọc tinh hoa b□n bi□n năm châu hợp thành một tuy□n, gọi là Chi□n lược
N□u các ngươi bi□t chuyên tập sách này theo lời ta dạy b□o thì su□t đời là nhà khoa học chính danh.
Nhược bằng không tu thân tích trí, trái lời ta khuyên răn thì muôn ki□p là phường phàm phu tục t□.
Vì:
Lạc hậu, đói nghèo với ta là k□ thù không đội trời chung
Mà các ngươi cứ đi□m nhiên không mu□n trừ hung, không lo r□a nhục
Ch□ng khác nào quay mũi giáo mà đ□u hàng, giơ tay không mà thua giặc.
N□u vậy r□i đây khi nước Việt hóa h□, hóa r□ng, ta cùng các ngươi há còn mặt mũi nào đứng trong trời đ□t này nữa?
Cho nên mới th□o hịch này
Xa g□n nghiên cứu
Trên dưới đ□u theo!